

АДМІНІСТРАТИВНЕ ПРАВО І ПРОЦЕС; ФІНАНСОВЕ ПРАВО; ІНФОРМАЦІЙНЕ ПРАВО

УДК 351.743(477)

DOI <https://doi.org/10.32782/TNU-2707-0581/2023.5/07>

Буга В.В.

Донецький державний університет внутрішніх справ

ПРАВООХОРОННІ ОРГАНИ УКРАЇНИ ЯК СУБ'ЄКТИ ЗАПОБІГАННЯ ПРАВОПОРУШЕННЯМ У СФЕРІ БУДІВНИЦТВА

У статті наголошено, що правоохоронна діяльність визначається правоохоронною функцією держави, оскільки вона: здійснюється спеціально уповноваженими органами; реалізується при дотриманні встановленого порядку, певних правил і процедур; у процесі її реалізації застосовуються заходи державної або суспільної дії з метою виявлення, попередження або припинення правопорушень; націлена на охорону і захист прав у державі.

Встановлено, що поліція наділена обмеженим обсягом повноважень щодо здійснення контролю та нагляду за законністю проведення будівельних робіт, правомірністю забудови територій населених пунктів, розміщенням малих архітектурних форм тощо. Системність протиправних дій в галузі будівництва в країні надає підстави визнати, що вони, без перебільшення, набувають ознак реальної загрози для національної безпеки України. В іноземній практиці, позитивний досвід вирішення проблем контролю, оперативного реагування та невідворотного припинення будь-яких порушень в будівельній галузі – це функціонування спеціалізованих підрозділів будівельної поліції. Діяльність прокуратури у запобіганні правопорушенням в сфері будівництва направлена на: встановлення фактів незаконності будівництва; здійснення нагляду за дотриманням вимог будівельного законодавства; запобігання та протидія корупції у сфері будівництва; застосування комплексних заходів щодо протидії порушенням у сфері збереження культурної спадщини та містобудівного законодавства; представництво інтересів держави в суді.

Враховуючи, що робота всіх правоохоронних та інших органів стосовно запобігання правопорушенням у сфері будівництва має бути скоординована як внутрішньо, так і зовнішньо, у сучасних умовах діяльність органів правоохоронної спрямованості, насамперед, Національної поліції, потребує утворення абсолютного нового підходу за таким напрямом, що передбачає реформування її структури та відповідно оновлення стандартів, програми та напрямків підготовки поліцейських в закладах вищої освіти зі специфічними умовами навчання. За таким напрямом, важливим є створення «будівельної поліції» як підрозділу Департаменту з питань державного архітектурно-будівельного контролю міста.

Ключові слова: будівництво, сфера будівництва, правопорушення, правоохоронні органи, Національна поліція, прокуратура, будівельна поліція, запобігання.

Постановка проблеми. Набуття Україною державного суверенітету і проголошення її незалежності стали початком будівництва Української державності у напрямку створення громадянського суспільства і правової держави у відповідності з передовим світовим досвідом. Будівельна галузь – одна зі стратегічних галузей економіки має важливе соціальне значення, адже забезпечує основні потреби населення, серед яких житло, інфраструктурна мережа,

транспортне сполучення й посідає в економіці країни одне з ключових місць за темпами розвитку і капіталізації, порівняно з іншими її сегментами. Однак, головною недовірою громадян до владних структур держави України є масові та практично безкарні незаконні забудови (наймасштабніші будівництва провідних забудовників починаються, тривають та закінчуються порушеннями будівельних норм, правил та чинного законодавства України).

Попри всі кричущі порушення чинного законодавства абсолютна більшість таких забудовників має реєстраційні дозвільні документи від служб архітектурно-будівельного контролю. Вже розпочаті будівництва не в змозі зупинити постійні гучні акції протестів активістів та громадськості. Вони все частіше супроводжуються зіткненнями з охороною будівельних майданчиків, непоодинокими випадками кровопролиття та вимушеним залученням правоохоронців для угамування натовпу. Саме видачею таких сумнівних, а найчастіше незаконних, дозволів на початок будівельних робіт та оформленням прийняття в експлуатацію далеко не завершених будівель, обмежується діюча Державна інспекція архітектури та містобудування України – унікальна структура з майже необмеженими повноваженнями. За даними аналізу реальних подій протягом останніх 10–15 років, за ініціативою такої структури не зупинено жодного незаконного будівництва, а більшість порушень відбуваються там, де в проєктуванні та технічному нагляді задіяні відповідальні виконавці, які «отримали» свої кваліфікаційні сертифікати з порушенням чинного законодавства.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. За часів незалежності України питання державно-правового регулювання будівельної галузі досліджували: О. В. Гульчак, А. П. Запотоцький, О. В. Запотоцька, К. Ю. Зубко, В. М. Коссак, Є. Б. Кубко, О. Л. Марченко, А. В. Матвійчук, І. М. Миронець, М. Є. Околович, К. Р. Резворович, В. О. Резніченко, К. О. Рибак, А. В. Романенко, Б. М. Семенко, В. В. Слончак, О. В. Скригулець, О. В. Стукаленко, Ю. В. Тарасюк, О. С. Юнін та ін. Значний внесок таких учених у розроблення предмету статті є безперечним, однак аналіз сфери будівництва показує, що в умовах сьогодення вельми актуальним залишається дослідження системи, місця й ролі правоохоронних органів України у запобіганні правопорушенням у ній.

Мета статті – визначення системи, місця і ролі правоохоронних органів України у запобіганні правопорушенням у сфері будівництва.

Виклад основного матеріалу. Протести громадськості частішають настільки, наскільки систематично вони ігноруються чинною владою на місцях. Суспільство остаточно усвідомило, що кожне незаконне будівництво має прихованих захисників, а часто-густо й зацікавлених співзасновників від чинної влади. Вони та вся піраміда корумпованих чиновників різних рівнів і є тією деструктивною силою, яка не дає можливості здійснити відповідні перевірки, висновки яких

зможли би дати змогу припинити незаконне будівництво та офіційно його закрити, як це передбачено законодавством. За таким напрямом адміністративно-правове дослідження спрямоване на аналіз правового регулювання, вдосконалення законодавства й процедур для покращення управління будівельної індустрії.

Втім, серед всіх існуючих державних структур та інституцій, які так чи інакше здійснюють заходи щодо запобігання правопорушенням в сфері будівництва, необхідно виокремити правоохоронні органи [1]. Згідно з ч. 1 ст. 2 Закону України «Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів», правоохоронні органи – органи прокуратури, Національної поліції, служби безпеки, Військової служби правопорядку у Збройних Силах України, Національне антикорупційне бюро України, органи охорони державного кордону, Бюро економічної безпеки України, органи і установи виконання покарань, слідчі ізолятори, органи державного фінансового контролю, рибоохорони, державної лісової охорони, інші органи, які здійснюють правозастосовні або правоохоронні функції [2].

Досліджуючи термін «правоохоронні органи», слід наголосити, що попри часте його використання в наукових і фахових колах та непоодинокі згадування у вітчизняних нормативно-правових актах, в Україні досі не сформувалася єдине бачення щодо змісту діяльності останніх як на науковому, так і на законодавчому рівнях.

В. Я. Тацій акцентував увагу на тому, що у результаті тлумачення правоохоронної функції до правоохоронних органів включаються майже всі органи виконавчої влади, які в тій чи іншій мірі займаються виконанням правоохоронних функцій, тобто опосередковано й правоохоронною діяльністю [3, с. 234]. А. М. Куліш стверджує, що правоохоронні органи – це спеціально уповноважені державні органи, які забезпечують додержання та реалізацію прав і свобод громадян, законності та правопорядку із додержанням встановлених законом правил та процедур відповідно до своєї компетенції [4, с. 92]. На думку С. В. Россохи, під правоохоронним органом слід розуміти такий державний орган, що Конституцією та законами України наділений певним обсягом прав і обов'язків щодо здійснення захисту прав та законних інтересів громадян, юридичних осіб, суспільства і держави шляхом вчинення специфічних дій примусового характеру, які проводяться в певній процесуальній формі [5, с. 13]. В. М. Гірич вважає, що правоохоронні органи –

це державні органи, головним призначенням яких є здійснення правоохоронної діяльності. Зі свого боку правоохоронна діяльність, на думку цього автора, – система контрольно-ревізійних, оперативно-розшукових, кримінально-процесуальних та адміністративно-примусових заходів, які здійснюються в порядку, визначеному законодавством, з метою підтримання правопорядку, виявлення і безпосереднього припинення правопорушень, що підпадають під дію КК України та КУпАП, а також виконання кримінальних і адміністративних санкцій щодо правопорушників [6]. А. М. Кучук наголошує, що в цьому контексті мова йде про спеціально уповноважені державні органи, що наділяються державно-владними повноваженнями з метою професійного здійснення на підставі та відповідно до законодавства, а у випадках, встановлених законом, – у відповідній процесуальній формі, із застосуванням правових засобів, діяльність, спрямовану на охорону прав та свобод людини і громадянина, законності та правопорядку, усіх врегульованих правом суспільних відносин [7, с. 17–18]. В. В. Нагорна основним критерієм віднесення до правоохоронних органів називає правоохоронну діяльність, суть якої, на її думку, полягає в гарантуванні державної безпеки, захисті державного кордону, охороні та захисті національних інтересів держави, громадського порядку, прав і свобод людини і громадянина [8, с. 45]. Ю. С. Шемшученко визначає їх як органи, які наділені державою компетенцією щодо охорони громадських відносин, урегульованих правом [9].

С. С. Шоптенко вважає, що правоохоронними органами є органи державної влади, які створені й діють на професійній основі відповідно до норм матеріального та процесуального законодавства з метою забезпечення охорони прав, свобод і законних інтересів фізичних осіб, прав і законних інтересів юридичних осіб, інтересів суспільства й держави від протиправних посягань та, у зв'язку з чим їх наділено комплексом владних повноважень, зокрема із застосування заходів примусу, а також працівники яких мають особливий соціально-правовий статус, фінансове й матеріально-технічне забезпечення, що визначено специфікою проходження служби в цих органах [10]. В. Т. Маляренко зазначає, що під правоохоронним органом розуміють державну установу (або державну юридичну особу), яка діє в системі органів влади й виконує на основі закону державні функції (владні, організаційно-розпорядчі, контрольно-перевірочні тощо) в різних сферах

внутрішньої та зовнішньої діяльності Української держави. На основі аналізу взаємопов'язаних елементів, які входять до складу юрисдикції правоохоронних органів, автор дійшов висновку, що правоохоронний орган – це юрисдикційний орган, уповноважений державою виконувати в установленому законом порядку функції або завдання з охорони права, охорони правопорядку, розслідування або запобігання порушень права, відновлення порушеного права, захист національної (державної) безпеки, підтримання правопорядку, забезпечення стану законності [11, с. 9]. Схоже пояснення зазначається колективом авторів навчального посібника «Судові та правоохоронні органи», у якому під поняттям «правоохоронний орган» розуміється державний орган, основним предметом діяльності якого є законодавчо визначені функції або завдання з охорони права, відновлення порушеного права або організація виконання покарання, захист національної (державної) безпеки, підтримання правопорядку, забезпечення стану законності» [12, с. 20].

Авторське визначення правоохоронних органів надає і В. І. Литвиненко, визначаючи його як збірний термін, яким об'єднуються кілька груп державних органів, що за характером встановлених законом повноважень у здійсненні правоохоронної діяльності є спеціалізованими у сфері охорони прав і законних інтересів людини, суспільства, держави або виконують правоохоронну функцію разом з іншими функціями [13, с. 419].

П. І. Хамула взагалі стверджує, що ця дефініція є узагальнюючим науковим поняттям, яке використовується для позначення системи органів, що поділяється залежно від їх конкретних функцій та призначення в механізмі охорони права на: 1) органи охорони правопорядку; 2) контрольні (юрисдикційні) органи виконавчої влади; 3) органи охорони Конституції. При цьому під органами охорони правопорядку маються на увазі органи, для яких правоохоронна функція є основною, вони здійснюють повноваження, спрямовані на захист прав і свобод людини та охорону правопорядку, наділяються державно-владними повноваженнями, зокрема, мають право легального застосування примусу, що зумовлює особливості їх статусу, накладають на працівників цих органів особливі вимоги щодо фахової підготовки, психологічних і моральних якостей [14, с. 15].

О. Л. Соколенко пропонує більш докладне визначення правоохоронного органу, який вона характеризувала як орган державної влади, що сформований і функціонує відповідно до засад

верховенства права та конституційної законності, метою утворення й основним напрямом діяльності якого є фахове виконання на професійній основі правоохоронних повноважень з реалізації правоохоронної функції держави (згідно з чинним матеріальним і процесуальним законодавством), що потребує адекватного спеціального матеріально-технічного й кадрового забезпечення [15].

Узагальнивши зазначені точки зору, можемо дійти висновку, що правоохоронна діяльність визначається правоохоронною функцією держави, оскільки вона: здійснюється спеціально уповноваженими органами; реалізується при дотриманні встановленого порядку, певних правил і процедур; у процесі її реалізації застосовуються заходи державної або суспільної дії з метою виявлення, попередження або припинення правопорушень; націлена на охорону і захист прав у державі.

Водночас, О. М. Музичук визначив такі ознаки правоохоронних органів: вони є державними органами, що чітко визначено у законодавчих актах, які регламентують їхню діяльність, і органами виконавчої влади; їх спеціально створено з метою забезпечення охорони й захисту прав і свобод громадян, інтересів суспільства й держави; виконання правоохоронних функцій є визначальним (основним) у їхній діяльності, що передбачено відповідними завданнями, які вони виконують повсякденно й постійно; правоохоронні функції, завдання та повноваження такі органи виконують на професійній основі, що передбачає відповідну підготовку; виконання правоохоронних завдань, функцій і повноважень передбачає можливість застосування ними державного примусу; наявність у правоохоронних органів спеціальних повноважень для попередження, розкриття та розслідування правопорушень, які не характерні для інших державних органів [16]. На нашу думку, вказана сукупність ознак найбільш повноцінно характеризує органи, які вважаються правоохоронними.

Як складова частина правоохоронної діяльності в науці та на практиці розглядається поліцейська діяльність. Відповідно до ст. 1 Закону України «Про Національну поліцію», Національна поліція України – це центральний орган виконавчої влади, який служить суспільству шляхом забезпечення охорони прав і свобод людини, протидії злочинності, підтримання публічної безпеки і порядку. Варто зауважити, що профілактичний потенціал поліції в сфері контролю та нагляду за дотриманням норм будівельного законодавства (запобігання правопорушенням) міг би бути значно вищим, однак, нині, поліція наділена обмеженим

обсягом повноважень щодо здійснення контролю та нагляду за законністю проведення будівельних робіт, правомірністю забудови територій населених пунктів, розміщенням малих архітектурних форм тощо. І це при тому, що одним з головних сучасних чинників недовіри пересічних громадян до окремих владних структур держави та їх невпевненості в можливості жити, як в правовому громадянському суспільстві європейського зразка, є демонстративні та практично безкарні незаконні забудови, поширені, як в столиці, так і в інших регіонах. Попри всі кричущі порушення, забудовники завжди прикриваються реєстраційними дозвільними документи. Тож вже розпочаті будівництва не в змозі зупинити постійні гучні акції протестів активістів та громадськості, які нерідко супроводжуються зіткненнями з охороною будівельних майданчиків та вимушеним залученням сил поліції. Серед причин – видача сумнівних дозволів на початок будівельних робіт, оформлення прийняття в експлуатацію далеко незавершених будівель, зловживання адміністративного характеру, кримінальні махінації тощо.

Системність протиправних дій в галузі будівництва в країні дає підстави визнати, що вони, без перебільшення, набувають ознак реальної загрози для національної безпеки України. Між тим, світовій та європейській практиці відомий позитивний досвід вирішення проблем контролю, оперативного реагування та невідворотного припинення будь-яких порушень в будівельній галузі – це функціонування спеціалізованих підрозділів будівельної поліції. Її представники з фаховою підготовкою мають відповідні повноваження та оперативний доступ до необхідних баз даних для виявлення подібних досить специфічних правопорушень. Їх службовий статус і компетенції дають можливість закриття будь-якого незаконного будівництва, незалежно від особистостей та службового становища забудовників, до вирішення питання в установленому порядку, у тому числі судовому.

Наступним необхідно зазначити, що відповідно до 131-1 Конституції, в Україні діє прокуратура, яка здійснює: 1) підтримання публічного обвинувачення в суді; 2) організацію та процесуальне керівництво досудовим розслідуванням, вирішення відповідно до закону інших питань під час кримінального провадження, нагляд за негласними та іншими слідчими і розшуковими діями органів правопорядку; 3) представництво інтересів держави в суді у виключних випадках і в порядку, що визначені законом [17].

У той же час, відповідно до Закону України «Про прокуратуру» (2014 р.) прокуратура України становить єдину систему, яка в порядку, передбаченому цим Законом, здійснює встановлені Конституцією України функції з метою захисту прав і свобод людини, загальних інтересів суспільства та держави. На такий правоохоронний орган покладаються функції: підтримання державного обвинувачення в суді; представництво інтересів громадянина або держави в суді [18]. У свою чергу, Закон «Про прокуратуру» (2014 р.) не містить окремого визначення завдань прокурорського нагляду, а у ст. 1 закріплено, що прокуратура України здійснює встановлені Конституцією України функції з метою захисту прав і свобод людини, загальних інтересів суспільства та держави; п. 3 ч. 1 ст. 2 – нагляд за додержанням законів органами, що провадять оперативно-розшукову діяльність, дізнання, досудове слідство, користуючись при цьому правами і виконуючи обов'язки, передбачені законодавством. Тому слушною видається думка О. О. Шпака щодо необхідності доповнення окремою статтею Закон України «Про прокуратуру», в якій слід визначити завдання діяльності прокуратури України [19, с. 34].

Діяльність прокуратури у запобіганні правопорушенням в сфері будівництва, направлена на: 1) встановлення фактів незаконності будівництва; 2) здійснення нагляду за додержанням вимог будівельного законодавства; 3) запобігання та протидія корупції у сфері будівництва; 4) засто-

сування комплексних заходів щодо протидії порушенням у сфері збереження культурної спадщини та містобудівного законодавства; 5) представництво інтересів держави в суді.

Висновки. Робота всіх правоохоронних та інших органів стосовно запобігання правопорушенням у сфері будівництва має бути скоординована як внутрішньо, так і зовнішньо. У сучасних умовах діяльність органів правоохоронної спрямованості, насамперед, Національної поліції, потребує утворення абсолютного нового підходу у запобіганні правопорушенням у сфері будівництва, що передбачає реформування її структури та відповідно оновлення стандартів, програми та напрямків підготовки поліцейських в закладах вищої освіти зі специфічними умовами навчання. За таким напрямом, важливим є створення «будівельної поліції» як підрозділ Департаменту з питань державного архітектурно-будівельного контролю міста. Відповідно до ст. 244–6 Кодексу України про адміністративні правопорушення [20], органи державного архітектурно-будівельного контролю розглядають справи про адміністративні правопорушення, пов'язані з порушенням вимог законодавства, будівельних норм, державних стандартів і правил під час будівництва, порушенням законодавства під час планування та забудови територій та невиконанням законних вимог (приписів) посадових осіб органів державного архітектурно-будівельного контролю (ст. 96, 96–1 (крім частин третьої – п'ятої), ч. 1, 2 ст. 188–42).

Список літератури:

1. Буга В. В. Повноваження правоохоронних органів у запобіганні правопорушенням в сфері будівництва. *Діяльність державних органів в умовах воєнного стану*: зб. матеріалів міжнар. наук.-практ. онлайн-семінару (Кривий Ріг, 29 квіт. 2022 р.). Кривий Ріг, 2022. С. 120–122.
2. Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів: Закон від 23 груд. 1993 р. № 3781-XII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3781-12#Text>
3. Тацій В. Я. Визначення поняття та системи правоохоронних органів у концепції змін до Конституції України (концептуальні підходи). *Право України*, 2012. № 11-12. С. 233–240.
4. Куліш А. М. Щодо визначення поняття «правоохоронні органи». *Право і Безпека*, 2005. № 5. Т. 4. С. 90–93.
5. Россоха С. В. Правоохоронні органи держави в механізмі захисту прав і свобод людини і громадянина : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.02. Харків, 2016. 20 с.
6. Гірич В. М. До проблеми визначення базових понять у контексті реформування правоохоронних органів. Аналітична записка від 13 трав. 2013 р. URL: <https://niss.gov.ua/doslidzhennya/nacionalna-bezpeka/do-problemi-viznachennya-bazovikh-ponyat-u-konteksti-reformuvannya>
7. Кучук А. М. Теоретико-правові засади правоохоронної діяльності в Україні: автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.01. Київ, 2007. 22 с.
8. Нагорна В. В. Щодо проблеми визначення поняття «правоохоронні органи» у правовій науці та законодавстві України. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2018. № 6. С. 44–48.
9. Юридичний словник-довідник / за ред. Ю. С. Шемшученка. Київ, 1996. 695 с.
10. Шоптенко С. С. Система правоохоронних органів України. *Науковий вісник публічного та приватного права*. 2017. Вип. 3. С. 150–155.

11. Маляренко В. Т. Суд, правоохоронні та правозахисні органи України : підручник. Київ, Юрінком Інтер, 2007. 352 с.
12. Судові та правоохоронні органи: навч. посіб. / М. В. Ковалів та ін. Львів: ЛДУВС, 2016. 388 с.
13. Литвиненко В. І. Поняття і класифікація завдань правоохоронних органів як суб'єктів протидії корупції в Україні. *Наукові праці Нац. ун-ту «Одеська юридична академія»*. № 16. С. 418–424.
14. Хамула П. І. Правоохоронні органи в системі органів державної влади : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.01. Харків, 2015. 20 с.
15. Соколенко О. Л. Адміністративно-правові засади захисту прав громадян у діяльності правоохоронних органів: дис. ... д-ра юрид. наук. Харків, 2012. 460 с.
16. Музичук О. М. Контроль за діяльністю правоохоронних органів в Україні: адміністративно-правові засади організації та функціонування: дис. ... д-ра юрид. наук. Харків, 2010. 481 с.
17. Конституція України. Основний Закон України від 28 черв. 1996 № 254к/96-ВР. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#doc_info
18. Про прокуратуру: Закон України від 14 жовт. 2014 р. № 1697-VII. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1697-18>
19. Шпак О. О. Організація роботи прокурора з процесуального керівництва досудовим розслідуванням : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.10. Київ, 2016. 227 с.
20. Кодекс України про адміністративні правопорушення : Закон від 7 груд. 1984 р. № 8073-X. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/80731-10>

Buha V.V. LAW ENFORCEMENT AGENCIES OF UKRAINE AS SUBJECTS OF CRIME PREVENTION IN THE FIELD OF CONSTRUCTION

The article emphasizes that law enforcement activity is determined by the law enforcement function of the state, since it: is carried out by specially authorized bodies; is implemented in compliance with the established order; certain rules and procedures; in the process of its implementation, measures of state or public action are applied to detect, prevent or stop offenses; aimed at the protection and protection of rights in the state.

It has been established that the police has a limited scope of powers to control and supervise the legality of construction works, the legality of development of the territories of settlements, the placement of small architectural forms, etc. The systematicity of illegal actions in the field of construction in the country gave grounds to recognize that they, without exaggeration, are acquiring signs of a real threat to the national security of Ukraine. In foreign practice, a positive experience in solving problems of control, prompt response and inevitable termination of any violations in the construction industry is the operation of specialized units of the construction police. The activities of the prosecutor's office in the prevention of offenses in the field of construction are aimed at: establishing the facts of the illegality of construction; supervision of compliance with the requirements of construction legislation; prevention and counteraction of corruption in the field of construction; application of comprehensive measures to combat violations in the field of cultural heritage preservation and urban planning legislation; representation of state interests in court.

Taking into account that the work of all law enforcement and other agencies in relation to the prevention of offenses in the field of construction must be coordinated both internally and externally, in modern conditions the activities of law enforcement agencies, primarily the National Police, require the formation of an absolutely new approach in such a direction that involves reforming its structure and, accordingly, updating the standards, program and areas of police training in higher education institutions with specific training conditions. In this direction, it is important to create a «construction police» as a subdivision of the Department of State Architectural and Construction Control of the city.

Key words: construction, field of construction, crime, law enforcement agencies, National Police, prosecutor's office, construction police, prevention.